

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/496/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215213075
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1215213075.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: Z. G., B. T. R.. Č.. XX, B., zast. advokátom JUDr. Baltazárom Mucskom, Vajnorská ul. č. 55, Bratislava, proti žalovanému: N. Č., B. I.Á. R.. Č.. XX, C. U., zast. advokátkou JUDr. Darinou Korábovou, Záborského ul. č. 42, Bratislava, o 1 236 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo 17. Augusta 2015 č. k. 50C/260/2015-61, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa v napadnutom výroku z r u š u j e a vec sa mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému k rukám jeho právnej zástupkyne trovy právneho zastúpenia 167,52 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Súd prvého stupňa konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p., keďže žalobca vzal žalobu späť. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods.2 prvá veta O.s.p., keďže zastavenie konania procesne zaviniť žalobca späťvzatím žaloby. V tejto súvislosti súd prvého stupňa uviedol, že žalobca listom z 20. 3. 2015 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 1 236 eur z titulu bolestného, žalovaný však tento list neprevzal v odbernej lehote. Žalovaný sa tak o nároku žalobcu na náhradu škody dozvedel až zo žaloby, ktorá mu bola doručená dňa 16. 6. 2015 spoločne s výzvou, aby sa k nej v lehote 15 dní vyjadril. V rámci tejto lehoty žalovaný žalobu postúpil poisťovateľovi, ktorý dňa 1.7. 2015 žalobcovi uhradil sumu 1 236 eur, čím bol nárok žalobcu uspokojený v celom rozsahu. Žalovaný tak nedal príčinu na začatie konania a vzhľadom na to žalobca podal žalobu na súd prvého stupňa predčasne.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a napadol ním výrok o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku zmenil tak, že mu prizná náhradu trov konania. Uviedol, že žalovaného vyzval na zaplatenie žalovanej sumy listom z 20. 3. 2015 a nemôže niesť negatívne dôsledky vyplývajúce zo skutočnosti, že žalovaný sa v mieste svojho trvalého bydliska nezdržiava a nezabezpečil si doručovanie jemu adresovaných zásielok. Žalovaný ako osoba, ktorá zavinila predmetnú dopravnú nehodu, pri ktorej žalobca utrpel zranenia, mal vedomosť o výške bodového ohodnotenia bolestného podľa znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní vedenom proti žalovanému, keďže tento posudok bol súčasťou vyšetrovacieho spisu. Žalovaný mohol kedykoľvek osloviť svoju poisťovňu a „doriešiť“ otázku odškodnenia žalobcu.“ Je podľa žalovaného v rozpore so zásadou spravodlivého usporiadania vzťahov, keď by mala byť žalovanému priznaná náhrada trov konania za situácie, keď žalovaný spôsobil dopravnú nehodu, ktorou bola žalobcovi spôsobená škoda, túto mu neuhradil a ani neoznámil poisťovni vznik poisťnej udalosti a nezabezpečil si preberanie zásielok v mieste trvalého bydliska.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku nie je vecne správne.

Zo spisu vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou došlou súdu prvého stupňa dňa 25. 5. 2015 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1 236 eur s prísl. z titulu náhrady škody vo forme bolestného. Táto škoda vznikla žalobcovi v dôsledku dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 8. 2. 2014 a ktorú zavinil žalovaný. Žalobca listom z 20. 3. 2015 (č. l. 14) vyzval žalovaného, aby mu sumu 1 236 eur zaplatil do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Tento list však žalovaný neprevzal, keď podľa relácie pošty si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Žalovaný žalobu postúpil svojej poisťovni, ktorá dňa 2. 7. 2015 - teda po podaní žaloby - zaplatila žalobcovi sumu 1 236 eur, čím nárok žalobcu uspokojila. Žalobca preto vzal žalobu späť.

Z toho je zrejmé, že žalobca vzal dôvodne podanú žalobu späť pre správanie sa žalovaného a preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. Nie je v tejto súvislosti rozhodujúce, že žalovanú sumu nezaplatil žalobcovi priamo žalovaný, ale zaplatila ju za žalovaného poisťovňa, s ktorou bol žalovaný v poisťnom vzťahu. Poistné plnenie poisťovne je totiž plnením za samotného poisteného - žalovaného a v dôsledku poistného plnenia zanikol záväzok žalovaného na náhradu škody.

K argumentácii súdu prvého stupňa o predčasnosti žaloby odvolací súd uvádza, že žaloba by bola podaná predčasne iba za predpokladu, že by predmetný nárok na náhradu škody nebol v čase rozhodovania súdu splatný. V takom prípade by súd prvého stupňa musel žalobu zamietnuť. O splatnosti predmetného nároku však nie je možné pochybovať už len z toho dôvodu, že ešte pred vydaním napadnutého uznesenia poisťovňa škodu uhradila. Okrem toho, splatnosť predmetného nároku nastala v zmysle § 563 Obč. zák. uplynutím 15 dní od momentu, keď bola žalovanému doručená výzva na plnenie z 20. 3. 2015. Nemôže byť žalobcovi na ľarchu, že žalovaný si túto výzvu na pošte v odbernej lehote nevyzdvihol, hoci mu bola doručovaná na adresu jeho trvalého bydliska. Pošta zásielku vrátila odosielateľovi dňa 14. 4. 2015, takže týmto dňom začala plynúť 15 - dňová lehota na plnenie, ktorá uplynula dňom 29. 4. 2015. Nárok na náhradu škody sa tak stal splatným dňa 30. 4. 2015. Ak by žalobca nevyzval žalovaného pred podaním žaloby na zaplatenie žalovanej sumy, bolo by treba vychádzať z toho, že výzvou na zaplatenie bolo doručenie žaloby žalovanému. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 16. 6. 2015 a v takom prípade by splatnosť nároku nastala dňom 17.6. 2015. Možno teda uzavrieť, že nie je možné urobiť záver o predčasnosti žaloby v čase vydania napadnutého uznesenia.

Pokiaľ ide o záver súdu prvého stupňa, že žalovaný nedal príčinu na podanie žaloby, odvolací súd poukazuje na to, že túto skutočnosť by súd prvého stupňa mohol zohľadniť pri rozhodovaní o trovách konania iba v prípade, ak by o trovách konania rozhodol podľa § 143 O.s.p. Toto ustanovenie by však bolo možné použiť pri rozhodovaní o trovách konania iba za predpokladu, že by žalovaný nemal úspech vo veci. Tento predpoklad nebol splnený, keďže konanie bolo zastavené a preto nemožno hovoriť o neúspechu žalovaného vo veci. Okrem toho, súd prvého stupňa o trovách konania nerozhodol podľa § 143 O.s.p., ale podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.

Z toho vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa nie je správne v napadnutom výroku, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania. Preto odvolací súd podľa § 221 ods.1 písm. h/ O.s.p. zrušil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku a podľa ods.2 tohto ustanovenia vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Výrok uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie zastavené, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

V novom rozhodnutí o trovách prvostupňového konania súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.